Написав Леонід Волинський
Понеділок, 30 жовтня 2017, 16:59

СЬОГОДНІ !

Сьогодні ! - сьогодні ще Голос звучить
Спасайтеся люди - душі спасайте… !
Не втратьте щасливу спасіння цю мить
На призив Спасителя не зволікайте…

****

В ті сиві часи ,як жив Ной на землі
Подібний всім призив звучав довгі роки
Та жаль всіх отих, хто в гріховній пітьмі
В ковчег не зробив для спасіння - ні кроку

Багато років будував Ной ковчег
Немало затрат , і сили без міри
Не був інженер він,не був він стратег
Господнім рабом був - наповненим віри

Він кликав спасайтесь ! - сьогодні ще час
Сьогодні для кожного милість спасіння
Ще ласка Господня сьогодні до вас
А завтра , можливо скінчиться терпіння-

Та сміх лиш у відповідь : - Ною ти що ?
Поглянь на природу все нам тут сміється
Про води говориш – це нам ні про що
Міраж ти побачив , тобі щось здається… ?

Він довгі ті роки всіх слізно просив
Й ковчег будував по вказівці від Бога
На плечах своїх , тяжкі ноші носив
Та враз - Бог закрив до спасіння дорогу…

Був день , як завжди всі від сну піднялись
Батьки розійшлись , а дітки зостались
Та щось ось не те - десь у небі взялись,
темні хмари , й що раз все надалі згущались

І вирвався крик у маленьких дітей
Коли полилась ті потоки із неба
А мами своїх немовлят до грудей
Тулили в безтямі - о Боже не треба !...

Та пізно , та пізно для всіх вже було

Покрив своє Ім'я Господь вже мовчанням
В пітьмі сорок днів все лило і лило
До поки все стихло - й настало мовчання

Був страчений світ – під потоками вод
За гордість людську , й за жорстоке невір'я
Покараний був безтурботний народ
За камінь у серці , й відсутність смирення

****

Й про час наш останній Христос не втаїв
Коротким він буде й скінчиться терпіння
Тому то в свій час Він учням звелів
Ковчег збудувать – Божу Церкву спасіння

Щоб кожний із грішних хто буде шукать
Душі порятунок прийшовши до Бога
В тій церкві -ковчезі зміг місце занять
Де двері Христос – де спасіння дорога

І з часу того від апостольських днів
Щоденно до Церкви спішать нові лиця
Життя там нове, там радість, там спів
Там Хліб і Вода – там Щастя криниця

Та близький той час коли Церква з землі
Візьметься назавжди й закриються двері
Й здригнуться від страху великі й малі
Хто жив тут без Бога , хто жив у невір'ї

О скільки знов плачу то буде у тих
Хто себе побачить в числі не спасенних
Хто себе любив , хто любив чинить гріх
Господь за невірство не візьме до себе…

Сьогодні ! - сьогодні ще призив звучить
Спасайтеся люди ! - душі спасайте
Не втратьте для вас щасливу цю мить
Ще двері відкриті - ви їх не минайте !